

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

20 מאי 2019

תלה"מ 27735-06-17 ע' נ' ז'

לפני **כב' השופט פליקס גורודצקי**תובע **ע.ע**

נגד

נתבעת **ז.ש**

מיני-רציון:

* לעמדת השופט פליקס גורודצקי, בתביעה לשינוי דמי מזונות שמקורם בפסק דין (הכרעה שיפוטית) שניתן לפני בע"מ 919/15, די בכך שבעת הגשת כתב התביעה, יצביע התובע על שינוי נסיבות, ככל שזה נוגע להכנסות הצדדים, צרכי הקטינים, שינוי בהרכב התא המשפחתי או חלוקת זמני השהות, על מנת שייפתחו לפניו שערי ביהמ"ש ותתאפשר בחינה מחודשת של דמי המזונות בהתאם לעקרונות שנקבעו בבע"מ 919/15. שינוי שכזה נמצא בענייננו.

* משפחה – מזונות ילדים – שינוי פסק-דין

* משפחה – מזונות ילדים – בעקבות בעמ 919/15

תובענה שהגיש אב, להפחתת ואף לביטול מזונות קטינה (כיום כבת 5.5 שנים). המזונות נקבעו בפס"ד שניתן ב-2015, לפיו חויב האב במזונות הקטינה בסך של 2,650 ₪ כולל מדור. סכום המזונות נקבע על בסיס ההנחה כי האם נושאת ב"מדור רעיוני" בסך של 4,000 לחודש. בנוסף חויב האב לשאת בשליש מעלות המעון, צהרון או משפחתון עד סיום כיתה י"ב של הקטינה ובמחצית הוצאות רפואיות חריגות. האב טוען כי חל שינוי נסיבות מהותי, ב-4 נושאים: הרחבת זמני השהות שלו עם הקטינה ב-50% (כיום היא שוהה עימו 43% מהזמן ואצל האם 57% מהזמן); המלצת עו"ס למשמורת משותפת; הפחתה בהכנסת האב וגידול בהוצאותיו; גידול בהכנסת האם.

ביהמ"ש לענייני משפחה קיבל את התביעה בחלקה מהטעמים הבאים:

כידוע, פסק דין למזונות אינו מהווה מעשה בית דין ומקום שארע שינוי נסיבות מהותי, בהשוואה למצב שבעבר, ניתן לעיין בפסק הדין מחדש. שינוי בלתי משמעותי על תוצאותיו צריך להיספג על-ידי הצדדים להתדיינות הקודמת, והם חייבים להתאים עצמם למשמעותו, בלי לשוב ולפנות לערכאות.

בכל הנוגע לשינוי חיוב במזונות שמקורו בהסכם גירושין כולל שנכרת לפני בע"מ 919/15, הנחיית הפסיקה היא כי בע"מ 919/15 כשלעצמו אינו מהווה שינוי נסיבות לצורך שינוי דמי המזונות וכי יש לילך בדרך הביניים אשר

עיקרה הוא כי אך ורק אם יוכח שינוי נסיבות עובדתי, יידרש ביהמ"ש לבחינת שיעור המזונות ובכלל זה יבחן את השלכותיו של בע"מ 919/15 על שיעורם.

אין בנמצא פסיקה מנחה בשאלת מעמדה של הלכת בע"מ 919/15 מקום בו דמי המזונות נקבעו בהכרעה שיפוטית כבענייננו. בקרב שופטי ביהמ"ש לענייני משפחה קיימת מחלוקת בשאלה זו.

בתוך כך, סבור השופט אליאס כי פסיקת בע"מ 919/15 מהווה שינוי נסיבות שיש להידרש בעטיו לשיעור המזונות, גם אם מופיע כשינוי נסיבות יחיד (תמ"ש 16-03-4542); סגן הנשיא השופט זגורי מבחין בין חיוב פסוק במזונות שמקורו בפסק דין שניתן לפני בע"מ 919/15 לבין חיוב במזונות שמקורו בהסכם גירושין ו/או יחסי ממון כולל שנכרת לפני בע"מ 919/15 (ולא כל שכן לאחריו). ביחס למקרה הראשון, מסכים השופט זגורי עם גישתו של השופט אליאס, כי בע"מ 919/15 חל למפרע והוא לבדו מהווה שינוי נסיבות מהותי (תלה"מ 10726-05-18).

מנגד, השופטת ורד שביט פינקלשטיין סבורה כי אין בבע"מ 919/15 כשלעצמו, בכדי ליצור עילה היוצרת שינוי נסיבות מהותי, המצדיק פתיחת ההליך מחדש ובחינת הגדלת המזונות או הפחתתם, באופן אוטומטי. לשיטתה, ככל ויש בחומר הראיות "ראשית ראיה" אשר יכולה להוות שינוי נסיבות, לא ימנע ביהמ"ש מבעל הדין את יומו בביהמ"ש ויאפשר לו להוכיח את טענותיו. רק אם לאחר בחינת כל הראיות בתיק, לרבות ניהול הליך הוכחות, יסבור ביהמ"ש, כי יש הצדקה לשינוי שיעור המזונות, אזי ישתמש במבחנים שנקבעו בהלכת 919/15 לצורך אומדן המזונות, בהתאם למבחנים שנקבעו שם, כאשר לא נפסלת אפשרות, כי לאחר בחינת מכלול הנסיבות, יכול ויגיע ביהמ"ש למסקנה, כי אין בעובדות שהוצגו בפניו, בכדי להוות שינוי נסיבות מהותי, המצדיק בחינה מחודשת של גובה המזונות (בתלה"מ 18-05-29012)

במחלוקת זו, נוטה ביהמ"ש (השופט פליקס גורודצקי) לעמדת השופטת פינקלשטיין. בע"מ 919/15 לא ביטל את ההלכות שהיו נהוגות בעבר בדבר הוכחת שינוי נסיבות מהותי. על פי אותן ההלכות, בתביעה לשינוי נסיבות, אין בודקים את היכולת או הצרכים מן ההתחלה אלא רק שינוי נסיבות מהותי בהשוואה למצב שבעבר, יגרום לשינוי בגובה המזונות. לפיכך ומשעה שלא בוטלו הלכות אלה, לטעמו, בתביעות לשינוי מזונות שמקורם בפסק דין שניתן לפני בע"מ 919/15, עדיין יידרש בעל דין להוכיח קיומו של שינוי נסיבות, ואולם, בשונה מהעבר, "אור הזרקורים" יופנה לעצם שינוי הנסיבות ולא להיותו מהותי. במילים אחרות, בתביעה לשינוי דמי מזונות שמקורם בפסק דין שניתן לפני בע"מ 919/15, די בכך שבעת הגשת כתב התביעה, יצביע התובע על שינוי נסיבות, ככל שזה נוגע להכנסות הצדדים, צרכי הקטינים, שינוי בהרכב התא המשפחתי או חלוקת זמני השהות, על מנת שייפתחו לפניו שערי של ביהמ"ש ותתאפשר בחינה מחודשת של דמי המזונות.

בענייננו, האב מצביע כאמור על 4 שינויי נסיבות. בכל הנוגע להרחבת זמני השהות ביהמ"ש סבור כי אכן מדובר בשינוי נסיבות; כן נמצא שינוי נסיבות בכל הנוגע להכנסת האם. בעת מתן פסק הדין, האם לא עבדה ולא הייתה לה הכנסה כלשהי. כיום האם עובדת ושכרה החודשי כ-6700 ₪. אין להביא בחשבון, לצורך קביעת הכנסת האם, את הסיוע הכספי שהיא מקבלת מהוריה שכן מדובר בסיוע שיכול להיפסק בשלב מסוים; בכל הנוגע להמלצת העו"ס למשמורת משותפת – המלצה של גורם מקצועי היא בבחינת המלצה שאיננה מחייבת את ביהמ"ש. הדבר נכון ביתר שאת כאשר ההמלצה לא קיבלה תוקף של החלטה או פסק דין והיא איננה מהווה שינוי נסיבות; כן לא נמצא שינוי נסיבות בהכנסות נטו של האב שהייתה ועודנה כ-19,000 ₪.

משנקבע כי חל שינוי נסיבות בחלוקת זמני השהות ובהכנסות האם. שינוי נסיבות זה סולל דרך ליישום העקרונות שנקבעו בבע"מ 919/15.

כיום, יחס של זמני השהות הוא 57% – 43% לטובת האם ויחס ההכנסות הוא 74%-26% לטובת האב. לשם יישום העקרונות נדרש נתון נוסף והוא צרכי הקטינה. אף צד לא טען לעניין זה ולא הביא אסמכתאות, ובמצב

דברים זה ביהמ"ש פונה לחזקה על פיה צרכי קטיין נעים בין סך של 1,600 ₪ לחודש לבין סך של 2,250 ₪ לחודש ללא מדור. כשבנסיבות ביהמ"ש מוצא לקבוע את צרכי הקטינה ע"ס 2000 ₪ לחודש.

חישוב דמי המזונות בהתאם ליחס ההכנסות ויחס זמני השהות בהתאם לנוסחה שנקבעה בעמ"ש 32172-11-17, מובילה למסקנה כי על האב לשלם לאם סך של 620 ₪ בתור הורה מרכז.

ואולם, "השורה התחתונה" של בע"מ 919/15 היא כי על בתי המשפט לענייני משפחה להפעיל את שיקול דעתם בכל מקרה ומקרה. בתוך כך, בעת קביעת דמי המזונות, יש להביא בחשבון לא רק את ההכנסות השוטפות, אלא גם רכוש ויכולות הכלכליות היחסיות של שני הצדדים מכלל המקורות.

בענייננו – ובנוסף לפער בהשתכרות הצדדים, לאב זכויות בעלות בשתי דירות. במילים אחרות לאב רכוש לא מועט שלא ניתן להתעלם מקיומו בעת פסיקת דמי המזונות. לפיכך, ביהמ"ש מוצא לחייב את האב במזונות הקטינה בסך של 1,000 ₪ לחודש.

שאלת המדור: בפסק הדין נקבע כי על אף הרישום, אין בבעלות האם כל דירה. כן נקבע, נוכח טענת האם כי היא לא משלמת את דמי השכירות להוריה, כי אין לפטור את האב מרכיב המדור מכיוון שסב הקטינה אינו חייב להעמיד מדור לנכדתו. לאור מסקנה זו, נקבע כי האב יישא ב"מדור רעיוני" בשיעור של 1/3 מתוך סך של 4,000 ₪.

במלאות 6 שנים לקטינה – בחודש דצמבר 2019, תסתיים חובתו האבסולוטית של האב לשאת במדורה וממועד זה, לעמדת ביהמ"ש, יש להורות בנסיבות, על הפסקת החיוב ברכיב המדור. שכן, האם גרה בבית הוריה ולא נטענה טענה כי בכוונתה לשכור מדור עתידי. על פי הפסיקה אם שאינה שוכרת מדור וממשיכה לגור בדירת משפחתה ייתם גם ההצדק לפסיקת רכיב המדור. כ"כ, טענת האב כי האם זוכה לכספי הביטוח הלאומי האמריקאי בסך של \$ 1,000 לשנה לא הוכחה.

כ"כ, הצדדים יישאו בהתאם ליחס ההכנסות (74% האב ו-26% האם) בהוצאות רפואיות חריגות והוצאות וחינוך כמפורט בפסה"ד.

כל הורה יישא בהוצאות מדור, אחזקתו ובהוצאות תלוי שהות אגב שהות הקטינים אצלו. האם, בתור ההורה המרכז, תישא בהוצאות שאינן תלוי שהות. הוצאות שאינן תלוי שהות הן: תשלום עבור טלפונים ניידים, תשלום עבור שירותי בריאות (קופ"ח), ביטוחי בריאות, מספרה.

מועד החיוב: הקטינה תגיע לגיל 6 בעוד כחצי שנה. עד הגעת הקטינה לגיל 6, לא ניתן להחיל בע"מ 919/15. על כן, עד הגיע הקטינה לגיל 6 שנים, האב ימשיך ויישא במזונותיה על פי פסק הדין ואילו עם הגיע הקטינה לגיל 6 שנים, האב יישא במזונותיה על פי פסק דין זה.

פסק דין

לפני תובענה להפחתת ואף לביטול מזונות שהגיש מר.ע.ע (להלן: "האב") כנגד הגב' ש.ז (להלן: "האם").

רקע עובדתי רלוונטי

1. האב והאם (להלן: "הצדדים") נישאו זל"ז כדמו"י ביום 21.12.13. לאב שלושה ילדים מנישואיו הקודמים.

2. כנובע מקשר הנישואין של הצדדים, נולדה ביום 12.12.13 הבת מ.א.ע (להלן: "הקטינה").
3. ביום 19.5.14 במסגרת תמ"ש 32904-05-14 (להלן: "תביעה למזונות") עתרה האם למזונות ומדור עבור הקטינה.
4. ביום 22.11.15 ניתן פסק דין של כבוד השופט (בדימוס) מנחם הכהן הקובע, בין היתר, כי האב יישא במזונות הקטינה בסך של 2,650 ₪ כולל מדור (להלן: "פסק הדין"). סכום המזונות נקבע על בסיס ההנחה כי האם נושאת ב"מדור רעיוני" בסך של 4,000 לחודש. בנוסף חויב האב לשאת בשליש מעלות המעון, צהרון או משפחתון עד סיום כיתה י"ב של הקטינה ובמחצית הוצאות רפואיות חריגות.
5. ביום 13.6.17 עתר האב להפחתה ואף לביטול של דמי המזונות שנקבעו בפסק הדין - היא התובענה שלפני.

עיקר טענות האב

6. האב טוען כי חל שינוי נסיבות מהותי, המאפשר בחינה מחודשת של דמי המזונות. לשיטתו, שינוי מהותי בא לידי ביטוי בעובדות כדלהלן:
- הרחבת זמני השהות של הקטינה עם האב – ממועד מתן פסק הדין, זמני השהות של האב עם הקטינה הורחבו וכעת הקטינה לנה אצל האב 6 לילות בשבועיים ואצל האם 8 לילות במחזור של שבועיים. במילים אחרות, הקטינה שוהה אצל האב 43% מהזמן ואצל האם 57% מהזמן.
- המלצת עו"ס למשמורת משותפת – ביום 13.12.16 הוגש תסקיר, במסגרתו המליצה העו"ס על משמורת משותפת.
- הפחתה בהכנסת האב וגידול בהוצאותיו - הכנסתו של האב פחתה מסך של 20,657 ₪ נטו לחודש, לסך של 15,000 ₪ נטו לחודש. האב מוסיף כי לצד הפחתת ההכנסה, הוצאותיו גדלו עקב מעבר למקום עבודה חדש, המרוחק מביתו. האב נדרש לנסוע 130 ק"מ מדי יום ועלות הנסיעה עומדת על סך של 2,400 ₪ לחודש, כאשר בעת מתן פסק הדין, הוצאה זו עמדה על סך של 300 ₪ לחודש בלבד.
- גידול בהכנסת האם – פסק הדין ניתן על סמך הצג מצג שווא כי לאם אין הכנסות. בפועל האם בעלת שני תארים ופוטנציאל ההשתכרות שלה גבוה. האם בוחרת לא לעבוד ולא למצות את פוטנציאל ההשתכרות שלה, ואולם אין כל סיבה שלא תשתכר תמורת שכר הממוצע במשק, העומד כיום על סך של 9,941 ₪. בית המשפט מעולם לא בחן את פוטנציאל ההשתכרות של האם. בנוסף, לאם הכנסה נוספת ממתן שיעורים פרטיים. האם מקבלת קצבת ביטוח לאומי מארה"ב ועזרה כלכלית רבה מהוריה. כן, היא בעלת נכסים בחו"ל. האב מוסיף כי דרישת בית המשפט מאב למצות את פוטנציאל ההשתכרות, מבלי שהדבר נדרש מהאם, מהווה פגיעה בשוויון.

7. בנוסף לשינויי הנסיבות, נטען כי בפסק הדין בית המשפט לא הביא בחשבון את טובתם של ילדי האב מנישואיו הקודמים.
8. האב ערך חישוב ולפיו הכנסתו, בניכוי הוצאותיו, משאירה לו סך של 500 ₪ לחודש למחייתו.
9. בפסק הדין נקבע כי המדור שעל האב לשלם הוא מדור רעיוני. כעת, כאשר הקטינה שוהה כמעט מחצית מהזמן אצל האב, יש לפטור אותו מתשלום זה מטעמים של שוויון.
10. האב עותר כי הצדדים יישאו בהוצאות חינוך ובריאות בחלקים שווים וכי קצבאות הביטוח הלאומי, המשולמת בגין הקטינה, הן בארה"ב והן בישראל, יחולקו בין הצדדים בחלקים שווים.
11. במקרים בהם הצדדים משתכרים בשכר דומה, נוטים בתי המשפט להורות על הפחתה ניכרת ואף על ביטול חיוב האב במזונות.
12. לאור כל האמור, עותר האב כי כל הורה יישא בהוצאות הקטינה אגב שהותה עמו וכי הוצאות חינוך ובריאות חריגות ישולמו על ידי שני הצדדים בחלקים שווים, כאשר ההפחתה או הביטול של דמי המזונות יחול באופן רטרואקטיבי מיום 19.4.17 (מועד הגשת בקשה ליישוב סכסוך).

עיקר טענות האם

13. על פי הדין העברי, האב מחויב לשאת במזונות הקטינה באופן אבסולוטי.
14. אין כל שינוי משמעותי בזמני השהות. בעת מתן פסק הדין, זמני השהות היו כדלהלן:
- בימים ב' מהשעה 18.00 ועד השעה 20.00.
- בימי ד' מסיום הלימודים בגן ועד למחרת בבוקר.
- בכל סוף שבוע שני מיום ו' ועד למוצ"ש.
15. הסוגיה של לינת הקטינה אצל האב בשבת עוד נתונות לבחינה.
16. האב הפעיל לחצים כבירים על פקידת הסעד ושירותי הרווחה כדי להרחיב את זמני השהות. יחד עם זאת, ההמלצות לא נתקבלו על ידי בית הדין.
17. העו"ס הגיעה למסקנה כי שאיפתו של האב במשמורת משותפת, נעוצה ברצונו להפחית את דמי המזונות.

18. תלושי השכר שצורפו לכתב התביעה, שונים מאלה שהוצגו לבית המשפט עת ניתן פסק הדין.
19. עיון בתלושי השכר שצרף האב לתביעה מלמד כי משכורתו עלתה בכ-4,000 ₪.
20. לאב שתי דירות ללא משכנתה : אחת משותפת עם רעייתו הראשונה והמשמשת אותה ואת הילדים מנישואיו הקודמים למגורים, והשנייה מושכרת ומניבה לאב הכנסה נוספת באלפי ₪ לחודש.
21. העובדה שלאב שלושה ילדים מנישואיו קודמים עמדה בפני בית המשפט והיא הובאה בחשבון במסגרת פסק הדין. האב משלם למזונות ילדיו מנישואיו הקודמים בסך של 3,000 ₪ לחודש (1,000 ₪ לכל ילד) והוא פטור מדמי המדור.
22. בפסק הדין הובא בחשבון מצבה הכלכלי של האם.
23. לאם תואר ראשון בלבד, היא משתכרת בסך של 4,200 ₪ בחודש, כאשר לא ברור אם תועסק בשנה הבאה אם לאו, והיא לא נותנת שיעורים פרטיים.
24. הכנסת האב גבוהה בכ-400% (פי-4) מזו של האם וזמני השהות אינם שוויוניים.
25. האם איננה זכאית לקצבה כלשהי מביטוח הלאומי בארה"ב.
26. לאור כל האמור, עותרת האם לדחיית התביעה על הסף, אגב חיובו של האב בהוצאות שכ"ט עו"ד ומשפט.

מסגרת דינית

27. בדיון שהתקיים ביום 3.1.18 הסכימו הצדדים כי פסק הדין יינתן על סמך הגשת סיכומים, בצירוף מסמכים רלוונטיים, מבלי שינוהל הליך של הוכחות.

עיקר טענות האב בסיכומים

28. האם הגישה תדפיסי חשבון בנק וכרטיס אשראי לשנת 2016 ולא לשנת 2017 כאמור בהחלטה.
29. בבעלות האם דירה שנמכרה תמורת סך של 1,900,000 ₪ לדודה, כאשר המחיר הנמוך נועד להונות את רשויות המס.
30. לאם הכנסות מביטוח הלאומי האמריקאי בסך של 1,000 \$ לשנה. האם לא חשפה את מלוא תדפיסי חשבון הבנק שלה בארה"ב והמסקנה היא כי לאם יש מה להסתיר.

31. תדפיסי חשבון הבנק של האם מלמדים כי היא מקבלת קצבה בסך של 150 ₪ לחודש מביטוח הלאומי וזכאית למענק לימודים עתידי. עוד עולה כי האם לא מוציאה כספים על הקטינה וכי ישנן הפקדות שונות של סכומי כסף שונים אשר מקורם אינו ידוע.

32. עיון בתלושי השכר של האם מלמד כי היא איננה ממצה את יכולת ההשתכרות שלה והיקף שעות עבודתה החודשיות, נמוך מהנהוג במשק. גם כאשר עובדת היא עובדת פחות ממשרה מלאה, שכרה מגיע לסך מכובד של 10,097 ₪ לחודש.

33. האם מנהלת רמת חיים גבוהה שבאה לידי ביטוי בין היתר בהחזקת רכב חדש, נסיעות לחו"ל והיא בת למשפחה עתירת נכסים.

34. זמני השהות כיום כמעט שווים, כאשר לצד חלוקה שווה של ימי מחלה של הקטינה, חופשות וחגים, הקטינה שוהה אצל האב כדלהלן:

בימי שני ורביעי – מתום הלימודים במוסד החינוכי יום למחרת, עת מחזיר האב את הקטינה למוסד החינוכי לתחילת יום הלימודים.

בכל סופ"ש שני – מתום הלימודים במוסד החינוכי ביום ו' ועד ליום א' עת מחזיר האב את הקטינה למוסד החינוכי לתחילת יום הלימודים.

35. הכנסתו של האב, בניכוי הוצאותיו, משאירה לו סך של 3,239 ₪ לחודש למחייה.

36. על פי הפסיקה, כאשר יחס ההכנסות הוא לטובת האם וזמני שהות שוויוניים, יש לחייב את האם במזונות. בנסיבות דנן, יחס ההכנסות הוא לטובת האם שכן היא לא חשפה את תדפיסי חשבון הבנק שלה.

37. הפסיקה קבעה כי גם כאשר עסקינן בקטני קטנים, יש להפחית עד כ-50% מדמי המזונות, ככל והאב מעורב יותר בגידול הילדים.

38. האב עותר כי הלכת בע"מ 919/15 מיום 19.07.17 (פורסם בנבו) (להלן – "בע"מ 919/15") תחול במקרה דנן, על אף שטרם מלאו 6 שנים לקטינה.

עיקר טענות האם בסיכומים

39. אפשרות לבחינה מחודשת של פסק הדין, מתאפשרת במצב בו שינוי הנסיבות יורד לשורש החיוב וכאשר השינוי לא היה צפוי בעת מתן פסק הדין.

40. מכיוון שהקטינה טרם הגיעה לגיל 6, מכיוון שהכנסות הצדדים לא שוות, לא ניתן להחיל את **בע"מ 919/15**. הדבר נכון ביותר שאת מכיוון שנקבע כי **בע"מ 919/15** חל על תיקי מזונות "פתוחים" או תיקי מזונות "תלויים ועומדים" לפני ערכאת הערעור והפתרון הראוי מצוי **בע"מ 318/05 מיום 30.1.06 (פורסם בנבו)** לפיו יש להפחית את דמי המזונות ב-25%.

41. לא חל שינוי מהותי בזמני השהות וגם אם חל השינוי, הוא היה צפוי או ניתן היה לצפותו. הדבר עולה מכתבי הטענות של האב שהוגשו במסגרת תביעה למזונות, במסגרתם הפנה את שומת הלב של בית המשפט, להרחבה עתידית אפשרית של זמני השהות. לפיכך, עובדה כי זמני השהות יורחבו, היה ידועה לבית המשפט בעת מתן פסק הדין.

42. הטענה כי בבעלות האם דירה, הייתה ידועה לבית המשפט והוכרעה על ידו בפסק הדין. בתוך כך נקבע בפסק הדין כי האב יישלם לאם "מדור רעיוני".

43. האם מקבלת עזרה כלכלית, בסכומים זעומים, מהוריה. מנגד, האם מעולם לא קיבלה סיוע כלשהו מטעם המוסד לביטוח הלאומי בארה"ב.

44. עיון בתלושי השכר שצירף האב מלמד כי שכרו, ביחד עם ניכויי הרשות, עומד על סך של 18,000 ₪ בחודש.

45. האב לא הציג כל אסמכתאות לסכומי המזונות אותם הוא משלם בגין ילדיו מנישואיו קודמים, ולא הגיש תביעה להפחתת מזונותיהם, על אף שמפאת גילם, ניתן היה לעשות כן.

46. האם עובדת כ+++ ומשתכרת בסך של כ-5,000 ₪ לחודש, ורק בחודש אחד זכתה לשכר בסך של 8,000 ₪, בשל תשלום של הפרשים.

47. האב לא מצא זכויות שוות כסף כלשהן של האם וזאת על אף שנחתמו פסיקתאות וניתנו צווים לטובתו.

48. האם עתרה על דחיית התביעה אגב קביעה פוזיטיבית כי הגעת הקטינה לגיל 6 – בחודש דצמבר 2019 – אינה מהווה עילה לשינוי דמי המזונות.

דיון והכרעה

49. פסק דין למזונות אינו מהווה מעשה בית דין, ואין זה משנה אם פסק הדין ניתן לאחר שמיעת ראיות או מתוקף הסכמה בין הצדדים, וכי מקום שארע שינוי נסיבות מהותי ניתן לעיין בפסק הדין מחדש **ראו: ע"א 363/81 פייגה נ' פייגה, פ"ד לו(3) 187 (להלן-"הלכת פייגה")**.

50. ומה הוא אותו "שינוי נסיבות מהותי"?

י"אין המדובר בשינוי של מה בכך, ולכן אין בכלל המשפטי, היוצר אפשרות לדיון חוזר, כדי פתיחתו של שער רחב, המתיר התדיינות חוזרת בעניין המזונות, כל אימת שהטינה ההדדית או ניגודי האינטרסים בין הצדדים דוחפים לכך. נהפוך הוא, ההלכה מגבילה ומצמצמת את הדיון החוזר, כאמור, רק לאותם מקרים, בהם חל שינוי מהותי בהשוואה למצב שבעבר. שינוי בלתי משמעותי על תוצאותיו צריך להיספג על-ידי הצדדים להתדיינות הקודמת, והם חייבים להתאים עצמם למשמעותו, בלי לשוב ולפנות לערכאות". **ראו: הלכת פייגה.**

51. האב עותר לבחינת שינוי נסיבות מהותי בצל ההלכה שנקבעה **בבע"מ 919/15**.
52. בכל הנוגע לשינוי חיוב במזונות שמקורו בהסכם גירושין כולל שנכרת לפני **בע"מ 919/15**, הנחיית הפסיקה היא כי **בע"מ 919/15** כשלעצמו אינו מהווה שינוי נסיבות לצורך שינוי דמי המזונות **ראו: פשר (ת"א) 30528-05-15 מיום 16.07.18 (פורסם בנבו)** וכי יש לילך בדרך הביניים אשר עיקרה הוא כי אך ורק אם יוכח שינוי נסיבות עובדתי, יידרש בית המשפט לבחינת שיעור המזונות ובכלל זה יבחן את השלכותיו של **בע"מ 919/15** על שיעורם **עמ"ש 62263-10-17 מיום 17.09.18 (פורסם בנבו)**.
53. בעניינינו – החיוב במזונות מקורו בפסק דין. תרתי ולא מצאתי פסיקה מנחה בשאלת מעמדה של הלכת **בע"מ 919/15** מקום בו דמי המזונות נקבעו בהכרעה שיפוטית.
54. בקרב שופטי בית המשפט לענייני משפחה קיימת מחלוקת בשאלה זו. בתוך כך, סבור כב' השופט אליאס כי פסיקת **בע"מ 919/15** מהווה שינוי נסיבות שיש להידרש בעטיו לשיעור המזונות, גם אם מופיע כשינוי נסיבות יחיד **תמ"ש 4542-03-16 מיום 01.07.18 (פורסם בנבו)**.
55. סגן הנשיא כב' השופט זגורי מבחין בין חיוב פסוק במזונות שמקורו בפסק דין שניתן לפני **בע"מ 919/15** לבין חיוב במזונות שמקורו בהסכם גירושין ו/או יחסי ממון כולל שנכרת לפני **בע"מ 919/15** (ולא כל שכן לאחריו). ביחס למקרה הראשון, מסכים כב' השופט זגורי עם גישתו של כב' השופט אליאס, כי **בע"מ 919/15** חל למפרע והוא לבדו מהווה שינוי נסיבות מהותי **ראו: תלה"מ 10726-05-18 מיום 06.09.18 (פורסם בנבו)**.
56. מנגד, כב' השופטת ורד שביט פינקלשטיין סבורה כי אין **בבע"מ 919/15** כשלעצמו, בכדי ליצור עילה היוצרת שינוי נסיבות מהותי, המצדיק פתיחת ההליך מחדש ובחינת הגדלת המזונות או הפחתתם, באופן אוטומטי. לשיטתה, ככל ויש בחומר הראיות "ראשית ראיה" אשר יכולה להוות שינוי נסיבות, לא ימנע ביהמ"ש מבעל הדין את יומו בביהמ"ש ויאפשר לו להוכיח את טענותיו. רק אם לאחר בחינת כל הראיות בתיק, לרבות ניהול הליך הוכחות, יסבור ביהמ"ש, כי יש הצדקה לשינוי שיעור המזונות, אזי ישתמש במבחנים שנקבעו **בהלכת 919/15** לצורך אומדן המזונות, בהתאם למבחנים שנקבעו שם, כאשר לא נפסלת אפשרות, כי לאחר בחינת מכלול הנסיבות, יכול ויגיע ביהמ"ש למסקנה, כי אין בעובדות שהוצגו בפניו, בכדי להוות שינוי נסיבות מהותי, המצדיק בחינה מחודשת של גובה המזונות **ראו: בתלה"מ 29012-05-18 מיום 15.04.19 (פורסם בנבו)**
57. במחלוקת שבין חברי, דעתי קרובה יותר ואף דומה לדעתה של כב' השופטת ורד שביט פינקלשטיין.

58. בע"מ 919/15 לא ביטל את ההלכות שהיו נהוגות בעבר בדבר הוכחת שינוי נסיבות מהותי **ראו**: תלה"מ (משפחה חיפה) 50245-05-17 מיום 23.12.18 (פורסם בנבו).

59. על פי אותן ההלכות, בתביעה לשינוי נסיבות, אין בודקים את היכולת או הצרכים מן ההתחלה **ראו**: תמ"ש (ת"א) 55625-96 (פורסם בנבו) אלא רק שינוי נסיבות מהותי בהשוואה למצב שבעבר, יגרום לשינוי בגובה המזונות עמ"ש 49305-10-17 מיום 11.11.18 (פורסם בנבו).

60. לפיכך ומשעה שלא בוטלו הלכות אלה, לטעמי, בתביעות לשינוי מזונות שמקורם בפסק דין שניתן לפני בע"מ 919/15, עדיין יידרש בעל דין להוכיח קיומו של שינוי נסיבות, ואולם, בשונה מהעבר, "אור הזרקורים" יופנה לעצם שינוי הנסיבות ולא להיותו מהותי.

61. במילים אחרות, בתביעה לשינוי דמי מזונות שמקורם בפסק דין שניתן לפני בע"מ 919/15, די בכך שבעת הגשת כתב התביעה, יצביע התובע על שינוי נסיבות, ככל שזה נוגע להכנסות הצדדים, צרכי הקטינים, שינוי בהרכב התא המשפחתי או חלוקת זמני השהות, על מנת שייפתחו לפניו שערי של בית המשפט ותתאפשר בחינה מחודשת של דמי המזונות.

62. בענייננו, האב מצביע כאמור על 4 שינויי נסיבות.

זמני שהות – בעת מתן פסק הדין האב פגש את הקטינה במועדים כדלהלן:

בימים ב' מהשעה 18.00 ועד השעה 20.00.

בימי ד' מסיום הלימודים בגן ועד למחרת בבוקר.

בכל סוף שבוע שני מיום ו' ועד למוצ"ש.

כעת זמני השהות כוללים חלוקה שווה בימי מחלה, בחופשות ובחגים והם כדלהלן:

בימי שני ורביעי – מתום הלימודים במוסד החינוכי יום למחרת, עת מחזיר האב את הקטינה למוסד

החינוכי לתחילת יום הלימודים.

בכל סופ"ש שני – מתום הלימודים במוסד החינוכי ביום ו' ועד ליום א' עת מחזיר האב את הקטינה

למוסד החינוכי לתחילת יום הלימודים.

יוצא אפוא כי זמני השהות הורחבו ב-50% ביחס לזמני השהות שהתקיימו בעת מתן פסק הדין (6 לילות במחזור שבועיים במקום 3 לילות במחזור של שבועיים) ויש לומר כי חל שינוי נסיבות בחלוקת זמני השהות.

המלצת העו"ס למשמורת משותפת – המלצה של גורם מקצועי היא בבחינת המלצה שאיננה מחייבת את בית המשפט **ראו**: עמ"ש 55785-02-12 מיום 20.9.12 (פורסם בנבו). הדבר נכון ביתר שאת כאשר ההמלצה לא קיבלה תוקף של החלטה או פסק דין והיא איננה מהווה שינוי נסיבות.

הכנסות נטו של האב והוצאותיו – בפס"ד נקבע כי הכנסתו של האב מגיעה לסך של 15,500 ₪ **ראו:** **סעיף 4 לפסק הדין**. בנוסף נקבע בפסק הדין כי האב משכיר דירה תמורת סך של 3,200 ₪, כך שבעת פסק הדין הכנסתו של האב הייתה כ-19,000 ₪.

עיון בתלושי השכר שצירף האב להוצאת הפרטים מלמד כי שכרו מגיע לסך של 15,792 ₪ נטו לחודש בממוצע. ביחס לדמי השכירות טען האב כי הדירה מושכרת תמורת סך של 3,200 ₪ לחודש. בתמיכה לטענה זו צירף האב **נספח ט' לסיכומים**. על כן הכנסתו החודשית של האב נטו מסתכמת בסך של 18,992 ₪ ולמעשה, לא חל שינוי בכנסת האב.

טענתו של האב כי הוצאותיו גדלו "בזכות" מעבר למקום עבודה חדש המרוחק ממקום מגוריו, וכי הוא נדרש לשלם סך של כ-2,400 ₪ לחודש – לא הוכיחה בדרך כלשהו. בבחינת למעלה מן הצורך ייאמר, הוצאה זו לא נכללה בפירוט הוצאות האב בסיכומים ויש לראות בה כטענה שהוזנחה **ראו:** **ע"א 44792/92 רוט נ' אינטרקונטיננטל קרדיט פ"ד מט(2) 102**.

גידול בהכנסות האם - בעת מתן פסק הדין, האם לא עבדה ולא הייתה לה הכנסה כלשהי **ראו:** **סעיף 5 לפסק הדין**. בסיכומים טענה האם כי הכנסתה מגיעה לסך של 5,000 ₪ נטו לחודש. עיון בתלושי השכר של האם שצורפו על ידה להוצאת הפרטים, מלמד כי שכרה החודשי מגיע לסך של 6,763 ₪ נטו לחודש וחל שינוי נסיבות בכל הנוגע להכנסת האם. טענת האב בדבר מתן שיעורים פרטיים על ידי האם, לא הוכחה. אין להביא בחשבון, לצורך קביעת הכנסת האם, את הסיוע הכספי שהיא מקבלת מהוריה שכן מדובר בסיוע שיכול להיפסק בשלב מסוים **ראו:** **עמ"ש 11101-12-17 מיום 20.11.18 (פורסם בנבו)**.

63. עינינו הרואות כי חל שינוי נסיבות בחלוקת זמני השהות ובהכנסות האם. שינוי נסיבות זה סולל דרך ליישום העקרונות שנקבעו **בבע"מ 919/15**.

64. כיום, יחס של זמני השהות הוא 57% - 43% לטובת האם ויחס ההכנסות הוא 74%-26% לטובת האב.

65. לשם יישום העקרונות נדרש נתון נוסף והוא צרכי הקטינה. אף צד לא טען לעניין זה ולא הביא אסמכתאות, ובמצב דברים זה אין לי אלא לפנות לחזקה על פיה צרכי קטין נעים בין סך של 1,600 ₪ לחודש **ראו:** **עמ"ש (ת"א) 46291-01-16 מיום 09.10.17 (נבו)** לבין סך של 2,250 ₪ לחודש **ראו:** **רמ"ש (מחוזי מרכז) 59188-10-18 י. נ' א. נ (פורסם בנבו, 25.10.2018)** ללא מדור.

66. בהיעדר טיעון עובדתי ובהיעדר הנחת תשתית ראייתית, על דרך האומדנא **ראו:** **ע"א 687/83 מזור נ' מזור, פ"ד לח(3) 29; ע"א 130/85 כהן נ' כהן, פ"ד מ(1) 69; ע"א 93/85 שגב נ' שגב, פ"ד לט(3) 822**, אני קובע כי צרכי הקטינה מגיעים לסך של 2,000 ₪ לחודש.

67. לאור נתונים אלה ולשם קביעת "אבן בוחן" לחלוקת נטל הנשיאה של כל הורה בצרכי הקטינים יש להיעזר, ככלי עזר בלבד **ראו: עמ"ש 20634-04-18 מיום 7.2.19 (פורסם בנבו)** בנוסחה שנקבעה **בעמ"ש 32172-11-17 מיום 10.01.2019 (פורסם בנבו):**

א. חישוב דמי המזונות בהתאם ליחס ההכנסות - ככל שהקטינה הייתה שווה אצל האם 100% מהזמן היה על האב לשלם לאם רק לפי יחס הכנסות סך השווה ל-74% מתוך סך של 2,000 ₪ (המהווים את צרכי הקטינה) דהיינו סך של 1,480 ₪.

ב. חישוב דמי המזונות בהתאם ליחס לזמני השהות - הקטינה נמצאת אצל האב כ-43% מהזמן ואצל האם 57% מהזמן. במילים אחרות, האב נושא בפועל במזונותיה של הקטינה במהלך שהותה עמו בסך של 860 ₪ והאם בסך של 1,140 ₪.

ג. ההפרש הכספי בין סך של 1,480 ₪ כאמור בס"ק א' לעיל לבין סך של 860 ₪ כאמור בס"ק ב' לעיל – דהיינו סך של 620 ₪ - הוא סכום המזונות שעל האב לשלם לאם בתור הורה מרכז.

68. "השורה התחתונה" של בע"מ 919/15 – תרתי משמע - היא כי על בתי המשפט לענייני משפחה להפעיל את שיקול דעתם בכל מקרה ומקרה.

69. בתוך כך, בעת קביעת דמי המזונות, יש להביא בחשבון לא רק את ההכנסות השוטפות, אלא גם רכוש **ראו: בע"מ 3432/09 מיום 23.6.09 (פורסם בנבו)** ויכולות הכלכליות היחסיות של שני הצדדים מכלל המקורות **ראו: בע"מ 919/15 ראו גם: עמ"ש 41465-10-17 מיום 25.10.18 (פורסם בנבו).**

70. בענייננו - ובנוסף לפער בהשתכרות הצדדים, לאב זכויות בעלות בשתי דירות **ראו: סעיף 9 לפסק הדין.** במילים אחרות לאב רכוש לא מועט שלא ניתן להתעלם מקיומו בעת פסיקת דמי המזונות.

71. לאור האמור, מצאתי מקום לחייב את האב במזונות הקטינה בסך של 1,000 ₪ לחודש.

72. מכאן לשאלת המדור.

73. בפסק הדין, לאחר שמיעת ראיות, נקבע כי על אף הרישום, אין בבעלות האם כל דירה **ראו: סעיף 15 לפסק הדין.** כן נקבע, נוכח טענת האם כי היא לא משלמת את דמי השכירות להוריה, כי אין לפטור את האב מרכיב המדור מכיוון שסב הקטינה אינו חייב להעמיד מדור לנכדתו. לאור מסקנה זו, נקבע כי האב יישא ב"מדור רעיוני" בשיעור של 1/3 מתוך סך של 4,000 ₪.

74. **בסעיף טו לכתב הגנתה** טענה האם בין היתר כי הוריה בחרו לאפשר לה להתגורר עם הקטינה בדירה שבעלותם, ורצון זה לא מעניינו של האב, כאשר מגורים בדירה אחרת היו גוררים את האב לתשלום הוצאות מדור גבוהות יותר מאלה שנפסקו.

75. [בעמ"ש 28592-05-13 מיום 9.11.13 \(פורסם בנבו\)](#) נעשתה הבחנה בין חובתו של האב בתשלום מדור ביחס ל-3 קבוצות גילאים: קטינים שגילם אינו עולה על גיל 6 (קטיני קטינים), קטינים שגילם עולה על 6 שנים אך לא עולה על 15 שנים (קטנים) וקטינים שגילם עולה על גיל 15, אך אינו עולה על גיל 18, ונקבע כי חובתו של האב ביחס לקבוצת הגיל הראשונה – "קטיני קטינים" – היא חובה מוחלטת ואינה שנויה במחלוקת. חובה זו אינה חלה כחובה אבסולוטית ומוחלטת על שתי קבוצות הגיל הנוספות. נפסק כי אין לפטור את האב מתשלום המדור עבור "קטיני קטינים" – הוא ה"מדור הרעיוני" – וביחס לשתי קבוצות הגיל הנוספות יש לבחון כל מקרה לנסיבותיו [ראו: עמ"ש 50968-04-17 מיום 3.12.18 \(פורסם בנבו\)](#).

76. בענייננו - עם במלאות 6 שנים לקטינה – בחודש דצמבר 2019 - תסתיים חובתו האבסולוטית של האב לשאת במדורה ויש לבחון האם יש הצדקה להמשיך לחייב את האב בדמי המדור. בחינת מכלול הנסיבות מובילה למסקנה כי יש להורות על הפסקת החיוב ברכיב המדור עם הגיע הקטינה לגיל 6. וכל כך למה ?

77. האם גרה בבית הוריה ולא נטענה טענה כי בכוונתה לשכור מדור עתידי. על פי הפסיקה אם שאינה שוכרת מדור וממשיכה לגור בדירת משפחתה ייתם גם ההצדק לפסיקת רכיב המדור [ראו: ע"א 66/88 דקר נ' דקר פ"ד מג\(1\) 122; ע"א 5478/93 כרמי נ' כרמי מיום 12.12.94 \(פורסם בנבו\) עמ"ש 28592-05-13 מיום 9.11.14 \(פורסם בנבו\); עמ"ש 36151-12-17 מיום 19.6.18 \(פורסם בנבו\)](#). על כן לא מצאתי מקום לחייב את האב בתשלום המדור מגיל 6 של הקטינה.

78. האב טען בכתבי טענותיו כי האם זוכה לכספי הביטוח הלאומי האמריקאי בסך של \$ 1,000 לשנה. טענתו זו של האב לא הוכחה. האב טען כי האם לא המציאה את כל האסמכתאות הנדרשות ואולם איש לא מנע מהאב לפנות לבית המשפט למיצוי זכויותיו עובר להגשת סיכומי הצדדים.

79. ועתה לשאלת מועד החיוב - הקטינה תגיע לגיל 6 בעוד כחצי שנה. עד הגעת הקטינה לגיל 6, לא ניתן להחיל [בע"מ 919/15](#).

80. על כן, עד הגיע הקטינה לגיל 6 שנים, האב ימשיך ויישא במזונותיה על פי פסק הדין ואילו עם הגיע הקטינה לגיל 6 שנים, האב יישא במזונותיה על פי פסק דין זה.

הוראות אופרטיביות

81. עד הגיע הקטינה לגיל 6, האב יישא במזונותיה על פי פסק הדין.

82. עם הגיע הקטינה לגיל 6 יישא האב במזונותיה בסך של 1,000 ₪ לחודש וזאת עד הגיע הקטינה לגיל 18 ואז עד לסיום לימודי התיכון – לפי המאוחר מבין השניים.

83. דמי המזונות ישולמו מידי חודש בחודשו, עד ה-10 לחודש עבור החודש השוטף, ישירות לחשבון הבנק של האם שפרטיו יימסרו לאב על ידי האם, כאשר סכום הנקוב בסעיף 82 לעיל למדד המחירים לצרכן על בסיס המדד הידוע היום ויעודכנו אחת ל-3 חודשים, ללא עדכונים למפרע.

84. כל קצבה ו/או מענק המשולם ע"י המוסד לביטוח לאומי בגין הקטינה, לרבות קצבת ילדים, מענק לימודים וכיו"ב, ישולם לאם בנוסף לדמי המזונות. האם, בתור ההורה המרכז, תרכוש עבור הקטינה את כל הציוד הדרוש לקראת תחילת שנת הלימודים והאב יישא בעלותו בהתאם ליחס ההכנסות (74%), בניכוי מענק הלימודים, שישולם לאם כאמור וזאת בתוך 10 ימים ובכפוף להצגת אסמכתה בדבר ביצוע התשלום.

85. כל הודעה ו/או מידע לרבות מסמכים, בכל הקשור לחיובי המזונות, שעל הורה אחד להעביר להורה השני, יועבר באחד מאופני התקשורת הבאים – להלן: "תקשורת מתועדת":

86. תקשורת סולרית (כגון: WhatsApp)/מיייל/דואר רשום, כאשר ההורה השולח איננו מחויב להוכיח כי ההורה השני קיבל לידי את ההודעה אלא כי שלח לו באחד מאופני התקשורת המפורטים לעיל. כל העברה באופן אחר, תחייב את ההורה השולח להוכיח כי ההורה השני קיבל לידי את המידע/מסמכים.

87. הצדדים יישאו בהתאם ליחס ההכנסות (74% האב ו-26% האם) בהוצאות רפואיות חריגות מכל מין וסוג שהוא, לרבות רפואת שיניים כולל אורתודנטיה, משקפיים/עדשות מגע, טיפולים פסיכולוגיים/רגשיים, אבחונים לרבות אבחוני ליקוי למידה, וכל הוצאה רפואית אחרת חריגה אשר איננה מכוסה (במלואה או בחלקה) על ידי קופ"ח ובכלל זה הפרשים בגין אותה הוצאה חריגה לאחר קבלת החזר מכל מקור שהוא, אלא א"כ ההחזר מתקבל מביטוח פרטי הממומן ע"י הורה אחד בלבד שאז רק ההורה המממן זכאי ליהנות מהחזר זה.

88. כל הוצאה רפואית כני"ל תעשה על יסוד אסמכתא מגורם רלוונטי המאשר את נחיצותה, אשר תועבר מהורה אחד לשני בתקשורת המתועדת טרם הוצאת ההוצאה/קבלת הטיפול, על מנת לאפשר להורה השני לבדוק האמור בתוך 10 ימים מיום משלוח האסמכתא.

89. האב יהיה רשאי לשלוח הצעה נגדית מטעמו בתוך 10 ימים. במקרה של מחלוקת לגבי עלות ו/או נחיצות ההוצאה יכריע במחלוקת רופא המשפחה המטפל בקטינה או רופא מומחה בתחום הדרוש המוסכם על הצדדים.

90. הוצאה רפואית חריגה דחופה תשולם לאלתר וללא צורך בקבלת עמדה של ההורה השני והוצאה זו תוחזר להורה המשלם על ידי ההורה החייב בהתאם ליחס ההכנסות בתוך 10 ימים בכפוף להצגת אסמכתא בדבר ביצוע התשלום.

91. הצדדים יישאו בהתאם ליחס ההכנסות (74% האב ו-26% האם) בהוצאות החינוך על פי דרישת מערכת החינוך ו/או המסגרת החינוכית – כדלקמן: אגרות חינוך, שכר לימוד, סל תרבות וכל תשלום אחר הנדרש לתשלום ישירות למערכת החינוכית ו/או למסגרת החינוכית לרבות ועד הורים, חוגים (עד שני חוגים לכל אחד מהקטיגורים בעלות מתנ"ס), שיעורי עזר (ע"פ המלצת הגורם הרלוונטי), תנועת נוער, קייטנות (מחזור אחד בקיץ ואחד בחופשת הפסח בעלות קייטנת עירייה/מתנ"ס) מסע לפולין.

92. כל הוצאה חריגה אחרת שלא נכללת בסעיפים 87 ו-91 לעיל, יישאו בה שני ההורים בהתאם ליחס ההכנסות (74% האב ו-26% האם) ובלבד ששני ההורים הסכימו להוצאה זו באופן מתועד (לרבות בתקשורת המתועדת).

93. האם, בתור ההורה המרכז, תישא במלוא הסכומים בגין ההוצאות המפורטות בסעיפים 87 ו-91 לעיל והאב ישיב לה את חלקו בהתאם ליחס ההכנסות (74%), וזאת בתוך 10 ימים מיום שהאם שלחה לו בתקשורת המתועדת דרישה בצירוף האסמכתא הרלוונטית על התשלום הנדרש, ובתנאי שהמשלוח ייעשה לא יאוחר מחצי שנה לאחר ההוצאה.

94. כל הורה יישא בהוצאות מדור, אחזקתו ובהוצאות תלוי שהות אגב שהות הקטינים אצלו.

95. האם, בתור ההורה המרכז, תישא בהוצאות שאינן תלוי שהות. הוצאות שאינן תלוי שהות הן: תשלום עבור טלפונים ניידים, תשלום עבור שירותי בריאות (קופ"ח), ביטוחי בריאות, מספרה.

96. בנסיבות העניין אין צו להוצאות.

המזכירות תסגור את ההליך.

ניתן היום, ט"ו אייר תשע"ט, 20 מאי 2019, בהעדר הצדדים.

פליקס גורודצקי 54678313

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)